

[Jefsen Christensen.]

for at man endnu langtfra har naaet en Pris for Kødproduktionen, der kan danne en tilstrækkelig økonomisk Basis for denne Produktionsgren.

Jeg ser, at man under Forhandlingerne i det andet høje Ting har sammenlignet Kødproduktionens Rentabilitet med Rentabiliteten i Mælkeproduktionen, og at Regeringspartierne holder paa, at Rentabiliteten i Kødproduktionen for Tiden er lige saa god som i Mælkeproduktionen. Dette Spørgsmaal kan maaske være svært nok at afgøre i Øjeblikket, da Smørproduktionen med de Omkostninger, der løber paa, er en meget daarlig Forretning. Sammenligningen halter imidlertid stærkt. For det første er Kohold og Mælkeproduktion i de Egne af vort Land, der her er Tale om, vanskeliggjort ved, at Jorderne ligger saa spredt. Der, hvor man i disse Egne har forsøgt at lægge Bedriften om til Mælkeproduktion og Svinehold, har man visse Steder helt op til 6 km til Malkepladserne om Sommeren. Ejerne af saadanne Ejen-domme har anskaffet sig nogle gamle Biler til at køre til Malkepladserne med, men det har vist sig for dem alle sammen, at en saadan Driftsform under de herskende Jordbeliggenhedsforhold er Galmandsværk. For det andet er det ikke Mælkeproduktionen og Smørmarkedet, som jo er fri for Restriktioner, der skal sammenlignes med, men Svineproduktionen og de gennem Regulering af denne skabte Privilegier, ogsaa gennem Prishævninger for Flæsket paa Hjemmemarkedet. En Sammenligning mellem disse to Produktionsgrene er berettiget. Saa længe Statens Forhandlere herhjemme bestemmer Eksportmængden af Kreaturer og derfor delvis er med til at bestemme Rentabiliteten for denne Produktionsgren, maa man ogsaa fra den Side erkende Forpligtelsen til enten at sælge udadtil alt, hvad sælges kan, og at søge at skaffe fornuftige Priser for det eller ogsaa gennem hjemlige Foranstaltninger søge at bøde paa den Uret, der begaas over for de Egne, der ikke faar megen Del i Fordelene ved Tildelingen af Svinekort.

I det andet høje Ting har man været uenig om, hvem der i Øjeblikket betaler Slagteafgiften, Forbrugerne eller Producenterne; den højtærede Landbrugminister har under Forhandlingerne derovre ret jævnlgt talt om „Forbrugernes Penge“. De stærke Tilførsler af Polte til det hjemlige Marked i den forløbne Sommer og i Efteraaret — Polte slagtes jo afgiftsfrit — har imidlertid ført til saa stærke Fald i Kød-

priserne, at der kan opstaa Tvivl om, hvem der betaler Slagteafgiften paa Kreaturer, Producenten eller Konsumenten. Men lad det nu være, hvad det være vil; der kan ikke være Tvivl om, at naar Pengene er kommet i Kødkassen, er det Landbrugets Penge, og saa skal de anvendes til Hævning af Kødprisen, som ligger for lavt, baade hvad Eksportprisen og Hjemmemarkedsprisen angaar. Der kan derfor fornuftigvis ikke være Tvivl om, at Kødloven vilde virke langt mere effektivt til Fordel for Landbruget, hvis Regeringen gennem et direkte Tilskud fra Statskassen til Køb af Oksekød vilde yde de vanskeligt stillede i Samfundet, nemlig de arbejdsløse, en Kompensation for den ved Slagteafgiften skabte højere Kødpris, saa at hele Slagteafgiftspuljen kunde anvendes til sit Formaal, nemlig til en Hævning af den for lave Salgspris for Kød, bl. a. ved Støtteopkøb i vanskelige Markedssituationer, i Stedet for at man nu tager 2½ Mill. Kr. ud af Kødpuljen til sociale Formaal. Det er en saadan mere effektiv Kødlov, mit Parti Gang paa Gang har krævet, og jeg mener med fuld Føje, saaledes som Afsætningsmulighederne og Priserne paa det hjemlige Marked har artet sig i de senere Aar.

Ifølge vor Grundindstilling har vi det Hovedønske, at Regeringen drager Omsorg for den størst mulige Afsætning af Kreaturer til Tyskland, som er og altid kan være Hovedaftager af denne Vare; men saa længe der reguleres herhjemme, fordi Afsætningsmulighederne udadtil er for smaa, saa maa det, hvad enten Reguleringen gælder Kød eller Flæsk, ske paa en saadan Maade, at man ikke tager med den ene Haand, hvad man synes at ville give med den anden, og det maa ske saadan, at Landmændene i hele Landet føler, at der gøres alvorlige Bestræbelser for at komme retfærdige Tilstande paa disse Felter saa nær som muligt.

Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (P. C. Petersen) har ikke Ret i, at de to Oppositionspartier ikke interesserer sig for den Lovgivning, der her er Tale om. Vi erkender, at en Lovgivning paa dette Omraade er paakrævet, men det foreliggende Lovforslag indeholder en Sammenblanding af prishævende Foranstaltninger og sociale Forsorgsbestemmelser, som afsvækker det egentlige Formaal. Vi kan ikke stemme for disse Bestræbelser, men hvis man tager de paagældende Bestemmelser ud af Lovforslaget og ændrer det paa de Punkter, jeg her har nævnt, er det givet, at det ogsaa vil kunne faa Venstres Stemmer. Hvis der alligevel ikke kommer noget ud af det, er